

Chuyên dài giáo dục quê ta

Tác Giả: Tr&#n Kh&#i

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 18:52

Trong khi ph&# huynh các t&#nh đã t&#n l&#c hy sinh, tìm cách đ&#a con em v&# Sài Gòn và Hà N&#i theo đ&#i n&#n giáo d&#c đ&#i h&#c,

thì các gia đình cán b&# và phú gia Vi&#t Nam cũng tìm m&#i c&#a đ&# đ&#a cho đ&#c con em mình sang các n&#c khác du h&#c.

Không ai có nhi&#u tin t&#ng vào n&#n giáo d&#c quê nhà.

M&#t l&#p h&#c t&#i đ&#i h&#c RMIT International University Vietnam &# Sài Gòn. (Hình: Hoang Dinh Nam /AFP/Getty Images)

Tình hình này th&#c ra không c&#n gi&#i thích, nh&#ng hi&#n nhiên là ch&# đ&# c&#m quy&#n t&# 35 năm nay ph&#i ch&#u trách nhi&#m. V&#n đ&# khó khăn &# đây là: bi&#t b&#nh nh&#ng đ&# ch&#a b&#nh l&#i là c&# m&#t nan đ&# m&#i. Th&#c t&#, không ph&#i cán b&# nào cũng mu&#n ch&#a b&#nh giáo d&#c, khi h&# là thành ph&#n h&#ng l&#i t&# các tiêu c&#c c&#a ch&# đ&#.

Chuyện dài giáo dục quê ta

Tác Giả: Trần Khứ

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 18:52

Báo Pháp Luật TPHCM hôm 13 tháng 7, 2010 có bài viết cũng sẽ gây nhiều suy nghĩ, nhan đề “Có nên cho con du học bằng mẹ đi giá?” trong đó cho thấy du học sinh trở thành một nạn nhân khi bỏ đi vào một môi trường xa lạ thích nghi:

“Thiếu niềm tin vào giáo dục trong nước, nhiều vợ cha mẹ mù quáng ép con đi du học với bao khổ vâng mà thiếu chu đáo cho trẻ. Thậm chí có người xem du học như phao cứu sinh xuýt ngoi lao động kiếm tiền. Suy nghĩ vội vã trẻ vào nhiều nguy cơ, rủi ro.

Vừa qua, trên các diễn đàn mạng có vài sinh viên du học xôn xao với thông tin Nguyễn Mứnh Cường, 19 tuổi, sinh viên đang theo học tại trường ĐH Golden West Community, đã treo cổ tại một căn nhà trọ trên đường Stoneridge, TP Westminster, Mỹ.

Theo cảnh sát, Cường vài mét nước đi và đã tự tử bằng cách treo cổ. Cường dùng khăn lông quấn bên ngoài một sợi dây điện và tự treo cổ trong nhà xe. Cảnh sát tìm thấy trong ngăn kéo của nạn nhân có một lá thư tuyt tuyệt và một vé lô tô.

Nội dung lá thư cho biết: Cường muốn đi đi săn cho mẹ. Cảnh sát cũng cho biết Cường có ít bạn, không thích giao du và không có du học sinh nào hay dùng ma túy.

Như đã nêu nguyên nhân Cường tự tử, nickname onthi trên diễn đàn lamchame.com ghi: “Chắc do bố mẹ ép buộc đi du học mà bản thân lại không muốn, bố mẹ vui nên đi du học. Qua bên đó do không thích trường học với hoàn cảnh mới, không có bạn bè chia sẻ rủi ro vào trường thái tử mứm, dần dần bản thân càng ngày thêm và cuối cùng là treo cổ...”

Cũng trong trang vừa nói, có diễn viên Bác Sĩ Hồ Hứ trong bài “Hành Trang Cho Con Du Học,” chỉ ra căn bệnh chung của giáo dục tại Việt Nam. Bác Sĩ Hồ Hứ viết: “...Giáo dục không ngừng: Giáo dục phải thông minh để không cho trẻ kiếm tiền quá quá cao, quá ngày nay như Việt Nam nhưng cho trẻ duy trì lập trên nền giáo dục không ngừng nhu cầu nhuộm. Trẻ cần trang bị kỹ năng sống thật để trẻ khi du học.

Ngay từ tiểu học phải cho trẻ tham gia hoạt động cộng đồng, hoạt động liên quan đến thiên nhiên và cuộc sống xung quanh nhằm giúp trẻ hoạt bát, năng nổ và thích ứng với môi

Chuyên dài giáo dục quê ta

Tác Giả: Trần Khái

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 18:52

trở lại, cũng đang mới. Không thể hy vọng trở lại các tập trong chăn êm, nệm êm, nệm sofa, mà sẽ có thể thành công mới mỗi một trở lại du học. Hãy trao nhiệm vụ và dạy cho trẻ biết chịu trách nhiệm với những hành động của trẻ ngay từ khi còn chấp hành biết đi, biết nói không bao giờ hỏi hỏi với những việc này. Đừng sợ trẻ còn non nớt, cần nhìn trẻ là người lớn và trao trách nhiệm cho trẻ để trẻ dần dần khi còn ở trong vòng tay của bố mẹ...”

Thực ra, khi nhìn vào các số liệu thống kê, người ta dễ dàng hiểu được vì sao phụ huynh Việt Nam muốn bỏ học mà đi giá thuê để đưa con mình đi du học, khi có phương tiện tài chính.

Bên tin nhận được “Giáo dục đời học ở Việt Nam vẫn yếu kém” trên đài VOA hôm 8 tháng 6, 2010, ghi nhận các con số bị quan:

“Theo hãng thông tấn Đác thì hàng thống giáo dục đời học ở Việt Nam bỏ nhiều người coi là thất bại bởi không có một trở lại đời học nào trong số gần 400 trở lại đời học của Việt Nam nằm trong số 500 trở lại đời học hàng đầu thế giới, trong khi các nước trong khu vực như Trung Quốc, Thái Lan, Malaysia và Singapore đều có các trở lại học nằm trong số 200 trở lại đời học hàng đầu thế giới...”

Còn đời biểu Nguyễn Ngọc Minh cho hay thống khác về trình độ của giáo viên cũng là một vấn đề đáng quan tâm vì chỉ có 10% trong số các giáo viên đời học của Việt Nam có bằng tiến sĩ.

Bà Phạm Bích Tuyát, giám đốc một công ty giáo dục tại nhân nhận được những nhu cầu gia đình khá giả thống thống gọi con cái ra nước ngoài học đời học bởi nhu cầu sinh viên đời học ở Việt Nam ra trở lại học không thể tìm được việc bởi họ chỉ học toàn lý thuyết trong trường, trong khi nhu cầu sinh viên cũng chỉ học đời học để kiếm tiền kiếm sống.”

Do vậy, một cách để các cán bộ về chính sách giáo dục tại Việt Nam suy luận: cần thêm tiến sĩ thất nghiệp. Nhưng có phải nhu cầu tiến sĩ (dù không phải tiến sĩ dám, tiến sĩ ma), là giáo dục hết bệnh hay không?

Trên thông tấn Tuán Việt Nam có tác giả Trần Ngọc Yên viết bài nhận được “23,000 giáo viên thành

tiến sĩ - m&#t 'gi&c m&'?" Trong đó cũng nêu các số liệu để suy nghĩ, để biết cho thấy thực số là Việt Nam hiện đã có nhiều tiến sĩ, nhưng tới 10,000 tiến sĩ và 6,000 giáo sư, phó giáo sư không hề giảng dạy. Như thế, có thêm tiến sĩ có phải cũng là để làm cái nh?

“...Ngành GD và để chính phủ phê duyệt đề án đào tạo giảng viên có trình độ tiến sĩ cho các trường ĐH, CĐ 2010-2020. Theo mức tiêu đề án, sẽ có khoảng 10,000 TS để đào tạo ở nước ngoài tới các trường ĐH có uy tín, khoảng 3,000 TS để đào tạo theo hình thức phối hợp hoặc liên kết giữa các trường ĐH của Việt Nam và trường ĐH nước ngoài, và khoảng 10,000 TS để đào tạo trong nước.

Kinh phí dự kiến là 14,000 tỷ đồng, tổng ngân sách khoảng 737 triệu USD tới thời điểm CP phê duyệt đề án... Trung bình mỗi năm, đề án sẽ thực hiện đào tạo khoảng 2,300 TS...”

Mức tiêu của đề án là đào tạo giảng viên có trình độ TS đáp ứng mức tiêu đào tạo ở ĐH, CĐ trong thời gian tới. Tuy nhiên, nếu nhìn lại tình trạng thực tế của các GS, PGS, TS thì Việt Nam ta không hề thua kém các nước trong khu vực. Vậy, tại sao chúng ta lại thiếu hụt các GS, PGS, TS trong các trường ĐH, CĐ?

Theo GS Nguyễn Văn Tuấn, hiện nay Việt Nam đã phong hàm GS, PGS cho hơn 8,300 người, số lượng TS gấp 4 lần số lượng GS [2]. Tuy nhiên, đáng quan tâm là số lượng các GS, PGS, TS giảng dạy trong các trường ĐH lại rất thấp. Theo báo cáo giám sát của Ủy Ban Thường vụ Quốc hội, trong số hơn 61,000 giảng viên ĐH, CĐ, hiện mới có gần 6,200 TS (chiếm khoảng 10%) và gần 2,300 GS, PGS (chiếm gần 4%). Nghĩa là có khoảng hơn 10,000 TS và khoảng 6,000 GS, PGS không tham gia công tác giảng dạy.

Chưa nói đến một bộ phận các TS “dorm” như xã hội và lên án cũng như một số các GS, PGS, TS “x&n” chuyên về công tác giảng dạy, nghiên cứu sang công tác quản lý. Vì có hơn 2/3 số lượng TS và hơn gần 3/4 số lượng GS, PGS không tham gia giảng dạy ĐH là một sự thất bại lớn cho GDĐH ở Việt Nam

Như nạn để không phải là nhiều hay ít tiến sĩ, mà thực ra căn bản như ngay trên góc của cơ chế giáo dục.

Giáo Sĩ Nguyễn Đình Qu&#c trong bài nhan đề “Giáo d&#c: Tai h&#i c&#a tham nhũng” đăng trên đài VOA ngày 1 tháng 6, 2010, đã ch&#n b&#nh chính xác cho con b&#nh giáo d&#c Vi&#t Nam:

“...Theo Ti&#n Sĩ Nguyễn Đình C&# thu&#c Vi&#n Dân S&# và Các V&#n Đ&# Xã H&#i, Đ&#i H&#c Kinh T&# Qu&#c Dân, ch&# riêng trong h&# th&#ng giáo d&#c ph&# thông, có đ&#n 9 hình th&#c tham nhũng khác nhau: “ch&#y tr&#&#ng (năm 2006, mu&#n vào h&#c tr&#&#ng Ph&# thông Trung h&#c Lê Quý Đôn, TP.HCM, m&#t 2000 USD); ch&#y đi&#m (v&# ch&#y đi&#m 553 tri&#u đ&#ng &# B&#c Liêu); tham nhũng qua d&#y thêm; l&#m thu phí giáo d&#c; đ&#c quy&#n xu&#t b&#n sách giáo khoa; tham nhũng trong tuy&#n d&#ng, đ&# b&#t và luân chuy&#n giáo viên; rút ru&#t các công trình xây d&#ng (ki&#n c&# hóa tr&#&#ng h&#c phát hi&#n 14% phòng h&#c gây th&#t thoát h&#n 27 t&# đ&#ng); x&# x&#o khi mua thi&#t b&# d&#y h&#c; x&# x&#o kinh phí d&# án giáo d&#c.”

Nguyễn Đình C&# ch&# gi&#i h&#n &# c&#p ph&# thông, t&# ti&#u h&#c đ&#n trung h&#c. Còn &# đ&#i h&#c thì sao? Thì ch&#c ch&#n cũng đ&#y tham nhũng. Tham nhũng t&# khâu tuy&#n sinh đ&#n khâu t&#t nghi&#p. Mu&#n b&#o v&# lu&#n án thành công? Ph&#i có quà cáp cho c&# giáo s&# h&#&#ng d&#n đ&#n các giáo s&# ph&#n bi&#n. Nh&#ng đi&#u này báo chí trong n&#&#c đã nói đ&#n khá nhi&#u.

Vi&#t đ&#n đây, tôi s&#c nh&# m&#t l&#n, năm 1996, nhà phê bình Đ&# Lai Thúy ch&# tôi đ&#n ch&#i &# nhà Giáo Sĩ Tr&#n Qu&#c V&#&#ng.

Bu&#i t&#i. Hôm đó Giáo Sĩ Tr&#n Qu&#c V&#&#ng v&#a m&#i đ&#&#c b&# làm ch&# nhi&#m Khoa Văn Hóa h&#c &# tr&#&#ng Đ&#i H&#c Qu&#c Gia Hà N&#i. Lâu r&#i, tôi hoàn toàn không nh&# t&#i đó chúng tôi nói chuy&#n gì v&#i nhau. Mà, th&#t ra, nói chuy&#n cũng không nhi&#u. Cu&#c nói chuy&#n th&#&#ng xuyên b&#ng&#t qu&#ng b&#i các cú đi&#n tho&#i g&#i đ&#n Tr&#n Qu&#c V&#&#ng. Không bi&#t nh&#ng ng&#&#i bên kia nói gì.

Tôi ch&# nghe gi&#ng Tr&#n Qu&#c V&#&#ng g&#t lên: “Đ&# mai tính, mày!” hay “Bây gi&# tao đang có khách!” Sau đó, có ti&#ng gõ c&#a. Tr&#n Qu&#c V&~&#ng v&#a m&# c&#a v&#a la l&#n: “Tao đã nói là tao đang có khách mà! Khách Vi&#t ki&#u đ&#y nh&e! V&# đi!” Th&# nh&#ng m&#y ng&#&#i kia v&#n vào. V&#n c&#&#i c&#&#i. Và v&#n nói chuy&#n. T&# đáng đi&#u đ&#n gi&#ng nói đ&#u có v&# gì v&#a n&#nh n&#t v&#a b&#n l&#n.

Qua câu chuy&#n c&#a h&#, tôi bi&#t h&# đang v&#n đ&#ng cho các ch&#c v&# trong cái Khoa m&#i v&#a đ&#&#c thành l&#p. Tr&#n Qu&#c V&~&#ng, tính tình b&# bã, v&#a g&#t g&#ng v&#a xua tay. M&#y ng&#&#i kia v&#n

Chuyện dài giáo dục quê ta

Tác Giả: Trần Kh&#

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 18:52

năm n. Đä Lai Thúy ngäi cäm cúi đäc cuän sách anh mang theo. Tôi nhìn mông lung lên käsách và mäy bäc tranh treo trên täng, nhäng vän läng nghe câu chuyän väi tät cä sä tò mò cäa mät tên Viät kiäu län đäu tiên vä näc.

Träc, lúc ä Viät Nam, tôi cũng đã täng đi däy häc; nhäng, thú thäc, tôi hoàn toàn không biät gì vä nhäng kiäu vän đäng cäa sau nhä väy. Däy häc ä ngoäi quäc, tôi läi càng không biät nhäng vä nhä väy. Täi hôm đó, län đäu tiên trong đäi tôi biät thä nào là “chäy chät.”

Dĩ nhiên, kä läi chuyän trên, tôi không muän nói Trän Quäc Väng däng đän tham nhäng. Không. Tuyät đäi tôi không có ý äy. Tính cách ông không phäi là ngäng i nhä väy. Ông cũng không cän làm väy. Điäu làm tôi ngäc nhiên và đä läi trong tôi än täng sâu đäm nhät là cách thäc vän đäng chäc vä ä Viät Nam: Luän cúi và đi cäa sau. Trong lãnh väc giáo däc mà còn thä, huäng gì các lãnh väc khác béo bä hän? Trí thäc mà còn thä, huäng gì nhäng ngäng i không phäi là trí thäc?”

Nhä thä, qua các sä liäu thäng kê, qua läi nhìn nhän cäa Viän Dân Sä vä 9 hình thäc tham nhäng giáo däc, và qua chäng kiän ngäng i thät viäc thät do Giáo Sä Nguyän Häng Quäc kä läi, chäa bänh giáo däc cho Viät Nam không phäi näm ä chä đào täo tiän sĩ ào ät; tuy nhiên, näu chäa bänh tä ngay gäc cä chä, Đäng CS Viät Nam, nguyên nhân cäa mäi nguyên nhân, sä không chäu. Vì “cä cäu” là nguän quyän läc cäa Đäng này. (Nguän: Thông Luän 2010)